

Nieuwe predikant stelt openheid centraal

door Mienke Lever-van Dieren

LEXMOND/HEI-EN BOEICOP - Na een vacature van twee jaar zal gereformeerd Lexmond en Hei-en Boeicop weer een eigen predikant krijgen in de persoon van mevrouw ds. Janke Bolhuis.

"Wat is dit toch een mooi gebouw", zegt Janke Bolhuis verrukt, als we op een zaterdagmorgen door de kerk lopen. Gemakshalve is deze locatie gekozen voor een gesprek met de aanstaande predikant van de kerkelijke gemeente van "Lux Mundi". Alles staat nog volop in het teken van Jakob, de musical, die ter gelegenheid van het twaalfenehalf jarig bestaan van dit gebouw werd uitgevoerd. De samenwerking die hieraan ten grondslag lag, zegt al genoeg over deze gemeente, vindt zij. Aandachtig glijdt haar blik over de portretgalerij van collega voorgangers, die keurig gerangschikt in de consistorie hangen. Te beginnen bij de eerste eigen predikant ds. Steinhart - honderd jaar geleden - volgt zij de streng ogende rij predikanten in stemmig zwart/wit, die vervolgens een mildere uitstraling krijgen. De toga's veranderen mee en ds. Bolhuis merkt op dat zij als volgende in de rij de eerste predikant zal zijn in een witte toga.

Wommels

Mevrouw Bolhuis is in december al negentien jaar predikant. Zij studeerde destijds met heel veel plezier in Kampen en haar eerste gemeente was het Friese Wommels waar zij samen met haar man als predikantentechtbaar een vacature vervulde. Hierna volgden Oudewater en Hilversum. Aanvankelijk daar ook samen begonnen, gingen zij na een wisseling in wijken gescheiden werken. Haar man, ds. W. Loosman, heeft nu samen met een andere predikant een deelgemeente. Een en ander heeft tot gevolg dat mevrouw Bolhuis in Hilversum zal blijven wonen. Het gezin heeft drie

Ds. Janke Bolhuis is de nieuwe predikant voor de gereformeerden in Lexmond en Hei- en Boeicop. FOTO: MIENEKE LEVER-VAN DIENEN

kinderen, twee jongens van respectievelijk achttien en zestien jaar en een dochter van dertien. Praktisch gezien is dit de beste oplossing en het blijkt dat alles goed is overwogen.

Ds. Bolhuis zal naast het pastoraat graag haar inbreng willen geven op het terrein van het jeugdwerk. Zij voelt zich betrokken bij de jongeren,

wil met hen in gesprek, wil weten wat er bij hen leeft. Juist kinderen profileren zich als open, vindt zij. Haar affiniteit met jongeren heeft zeker een rol gespeeld in het beroepswerk.

Hoe bent u in contact gekomen met deze gemeente?

"Een collega van mij heeft mijn

naam doorgegeven aan de beroepscommissie hier. Ik ga nu voor 75% werken, terwijl ik 50% had. Ik heb er even heel goed over moeten nadenken voor wat betreft de impact op het gezin en het heen en weer reizen, maar er zijn heel goede afspraken gemaakt."

Hoe denkt u de week dan in te delen met betrekking tot het blijven wonen in Hilversum?

"Van maandagmiddag tot en met woensdagmiddag 12.00 uur blijf ik in Lexmond. Hiervoor is een deel van de pastorie beschikbaar gesteld. Voor de overige werkzaamheden, met name waarvoor ik veel boeken nodig heb - zoals het maken van preken - ben ik thuis. Maar in geval van noodzaak kom ik natuurlijk direct. Het contact zal plaatsvinden via de voorzitters van de kerkenraad en er wordt een telefoonnummer gegeven van de pastorie. Verder zal veel per e-mail worden uitgewisseld. Ik heb in de praktijk gemerkt dat in geval van nood adequaat gehandeld moet worden. Dan ben ik er ook direct, maar het meeste is wel te plannen. Het voelt goed om een paar dagen hier in het dorp te zijn en de sfeer te proeven. Deze situatie is voor mij nieuw, ik zie het echt als een uitdaging. Voorheen deelde je de taken en nu krijg ik voor het eerst een eigen gemeente, waarvoor ik zelf de verantwoording draag."

Wat was destijds de aanleiding om theologie te gaan studeren?

"Ik ben opgegroeid in een vrolijk gereformeerd gezin. Mijn wortels liggen in het Groningse Ten Boer. Als kind wilde ik iets voor mensen doen, dat kwam voort uit het feit dat ik door mijn naaste omgeving veel in aanraking geweest met het ziekenhuis. Dat aspect had aantrekkingskracht. Mensen kunnen helpen trok mij aan. Verder voelde ik mij op een plezierige manier bij het geloof betrokken, maar had daar ook duidelijk vragen over. Ik geloofde wel, maar ik wilde uitzoeken hoe het allemaal in elkaar zat en vroeg

me af of God wel echt bestond." **Zijn deze vragen inmiddels beantwoord?**

"Nee, sommige vragen blijven. Zoekend en wat nieuwsgierig zocht ik hierin mijn weg en al studierend leerde ik leven met die vragen. Het is goed om vragen open te laten, hiermee niet God ter verantwoording stellen, maar de vragen in zijn hand leggen om samen met Hem verder te kunnen gaan. Het kenmerk van het geloof is dat God altijd weer een mogelijkheid ziet op de plaats waar wij vastlopen."

Wat zou u het belangrijkste willen noemen van uw taak in Lexmond?

Ik ben in de eerste plaats "Dienaar van het Woord". Dat moet je met mensen samen doen, anders kan je dat woord niet uitleggen. Ik hoop op die manier klaar te kunnen staan in deze gemeenschap, maar ook in breder verband.

Daarom trekt "Lux Mundi" mij bijzonder aan omdat dit een open gemeenschap is. Ze staan hier met beide benen op de grond, midden in de maatschappij. Ze staan ook klaar voor elkaar, daar waar het nodig is. Er is onderlinge betrokkenheid, dat proef ik hier en dat spreekt me aan, want ik denk daarin heel goed te kunnen functioneren. Ook al heeft de dood en de nood in de wereld niet het laatste woord, we mogen ons daardoor niet laten lamleggen. Ook nu mogen we het licht in de wereld uitdragen. Lux Mundi hangt hiermee samen, zoals deze naam ook symboliseert."

Wat zijn uw verwachtingen van deze gemeente?

"Ik heb echt het gevoel hier m'n plekje gevonden te hebben, heb er ook veel zin in. Maar ik heb er ook vertrouwen in hier te mogen werken, met als opdracht het met elkaar optrekken. Mijn intentie is een open vorm, met als uitgangspunt in de omgang met de ander, dat ieder op z'n eigen manier gelooft en leeft. Maar als mensen een beroep op mij doen, dan ben ik er voor hen en sta voor hen open."